

8. Electronic signatures: Can they be validly used to sign employment contracts in the UK?

9. Kris De Schutter. Employment agreements concluded by means of an electronic signature. 2018. URL: <https://www.loyensloeff.com/be/en/news/articles-and-newsflashes/employment-agreements-concluded-by-means-of-an-electronic-signature-n11710/> (дата звернення: 05.09.2019)

УДК 331.1:338.45

Несвіт К.В.,

аспірант,

Донецький національний університет
імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна

СОЦІАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ СТІЙКОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОМИСЛОВОСТІ В НОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Промисловість в новій економіці вступає у нову еру виробничих можливостей, і завдяки перевагам, що надають нові постіндустріальні уклади, отримує значний поштовх розвитку і вдосконалення. В той же час, забезпечення випереджаючого розвитку промислового сектору розвинених країн відбувається сьогодні за рахунок повного і всеохоплюючого використання соціальних резервів, таких як соціальний капітал індустріальних кластерів, соціальна інфраструктура та соціальна і екологічна свідомість. Дослідженню соціальних аспектів сталого розвитку промисловості присвячені праці таких вчених, як Ходжсон Дж. М., Шнайдер Ф., Енріке Ф., Кнорінга П., Антонюк В.П., Новікова О.Ф., Лібанова Е.М. та ін. Однак, динамічність трансформацій промисловості у зв'язку зі значним інноваційним та науково-технологічним тиском вимагає більш глибокого та повного аналізу можливостей використання соціальних джерел її розвитку, що обумовлює актуальність обраної теми.

Метою дослідження виступає аналіз соціальних джерел формування стійкої конкурентоздатності та визначення ступеню їх впливу на сферу промисловості в новій економіці.

Забезпечення високої конкурентоспроможності промисловості реалізується сьогодні в контексті сталого економічного розвитку і базується на аналізі прогресу у цьому напрямку. Порядок денний сталого розвитку 2030, прийнятий ООН з промислового роз-

витку (UNIDO) у 2015 році, передбачає досягнення 9 цілей (SDG-9), які визначають подальший розвиток промислового сектору, вимагають побудови надійної інфраструктури, просування інклюзивної та стійкої індустріалізації та заохочення інновацій [3, С. 7–8].

Соціальна стійкість у промисловості складається зі значного обсягу чинників (від рівня заробітної плати працівників до впливу виробленого продукту на їх якість життя) та одночасно надає промисловості додаткові переваги (відкриття нових ринків; допомога у залученні нових бізнес-партнерів; джерело інновацій для розробки нової продукції та обслуговуючих ліній; підвищення внутрішньої моралі та залученості працівників; зниження конфліктів між бізнесом та суспільством) [1]. Її досягнення можливе за рахунок інтенсивного використання соціальних джерел розвитку промисловості, а саме: інтегральні кількісні та якісні характеристики наявного людського потенціалу, можливості та резерви його удосконалення, формування високого рівня довірчих відносин між власниками та споживачами робочої сили, ефективність соціальної інфраструктури.

Загалом промисловий сектор продовжує зростати в середньому на 2,7 % у розвинених економіках, зокрема у Європі, та на 7,4 % у економіках країн, що розвиваються. В той же час спостерігається звуження ринку праці розвинених країн світу через автоматизацію, машинне виробництво та перенесення частини виробничого процесу у країни з нижчим рівнем витрат, однак рівень зайнятості в промисловості залишається високим (22,9 %) та в середньому зміцнився на 2,0 % [4]. Одночасно з тим зростання попиту на висококваліфіковану робочу залишається вагомим проблемою, оскільки він зростає швидше, ніж система професійної підготовки готує фахівців необхідного рівня. Лише 25 % роботодавців у країнах ЄС вважають свої підприємства готовими до кваліфікаційних викликів нової економіки (галузь ІТ та комунікацій, транспорту, виробництва електроніки), частково готові — 39 % (енергетика, металургійна промисловість, виробництво електроніки), повністю не готові 4 % [2].

Глобальний прогноз розвитку сфери зайнятості свідчить про зростання значущості соціальних чинників забезпечення гідної праці і якості життя. Підвищення середнього віку робочої сили та загальні тенденції формування ринку праці призведуть до подвоєння впливу ринкових пропозицій, що враховують можливості вільного працевлаштування жінок і людей старшого віку, надають високі гарантії гідної праці і турботи про якість праці і життя населення у довготривалій перспективі [5, С. 49].

Іншою стороною, що частіше за все дослідниками сприймається як така, що опосередковано впливає на досягнення вищих показників продуктивності промисловості, є соціальний потенціал суспільства, або його соціальна інфраструктура у вигляді неформальних соціальних зв'язків, громадської активності, ступеня особистої довіри між індивідами, оцінки діяльності державних інститутів тощо. Отримані результати підтверджують наявність значної позитивної статистичної кореляції майже з усіма обраними показниками серед країн-лідерів індексу конкурентоспроможності промислового виробництва світу (Німеччина, США, Японія). Найсильнішим виявився зв'язок зі ступенем особистої довіри в суспільстві, організаційної довіри та залученості персоналу, впевненості у системі державних інститутів. Громадська активність та сильна суспільна позиція виявила слабшу статистичну залежність.

Висновок. Виклики нової економіки, процеси глобалізації, інноваційні та технологічні коливання виводять соціальну стійкість промисловості на перший план, коли соціальний аспект та соціальні джерела розвитку промисловості виступають рушійними силами формування стійких довірчих відносин у сфері праці. Найважливішим завданням виступає забезпечення спроможності кожного окремого індивіда здійснити свій внесок у розвиток промисловості на основі соціальної інклюзивності, рівності, доступності та захищеності у сфері праці, а також використання можливостей соціального потенціалу суспільства.

Література

1. Henriques A. Corporate Impact: Measuring and Managing Your Social Footprint. 1st Edition, 2015. — 224 p.
2. Skills&Demand in Industry Survey, 2017. The institution of Engineering and technology, 2018. — 64 p.
3. Statistical indicators of inclusive and sustainable industrialization. Biennial Progress Report 2019. Vienna, 2019. — 62 p.
4. World economic outlook: growth slowdown, precarious recovery. International Monetary Fund, 2019. — 216 p.
5. World Employment and Social Outlook: Trends 2018. International Labour Office — Geneva: ILO, 2018. 82 p.